

यदूनांकुशलं पृच्छति न वभिः भामः पूज्यः शौरिर्वसुदेवः यद्वा भामो भगिनी भर्ता कुंतीवसुदेवस्य भगिनी अतो देवकी पांडोर्भगिनी तिलोकव्यवहारः
वरानर्थान्विदान्यः अत्युदारः वराणां तत्पतीनां तर्पणेन संतर्पणेन सह ॥ २७ ॥ बहूथाधिपतिः सेनानीः आदिसर्गे पूर्वजन्मनि स्मरं कामं संतम् अभि
लेभे पुत्रं लब्धवती ॥ २८ ॥ सात्वतादीनामधिपः उग्रसेनः शतपत्रनेत्रः श्रीकृष्णः नृपासनाशां राज्याभिलाषं परित्यज्य प्राणभयेन दूरात् स्थितमित्य
र्थः ॥ २९ ॥ हे सौम्य हरेः सुतस्तेन सदृशः सदृशः साधुसुखमास्ते गुहं स्वाभिकार्तिकेयम् अग्रे पूर्वजन्मनियो भवान्यागर्भे धृतः तम् ॥ ३० ॥ युयुधा

कच्चि कुरुणां परमः सुहृन्नो भामः स आस्ते सुखमंगशौरिः ॥ यो वै स्वसृणां पितृवद्ददाति वरान्वदान्यो वरतर्पणे
न ॥ २७ ॥ कच्चिद्बहूथाधिपतिर्यदूनां प्रद्युम्न आस्ते सुखमंगवीरः ॥ यं रुक्मिणी भगवतोऽभिलेभे आराध्य विप्रा
न्स्मरमादिसर्गे ॥ २८ ॥ कच्चित्सुखं सात्वतवृष्णिभोजदाशार्हकाणामधिपः स आस्ते ॥ यमभ्यर्षिं चच्छुतपत्र
नेत्रो नृपासनाशां परित्यज्य दूरात् ॥ २९ ॥ कच्चिद्दरेः सौम्यसुतः सदृश आस्तेऽग्रणीरथिनां साधुसांबः ॥ असूतयं
जां ववती व्रताढ्या देवं गुहं योऽविक्रया धृतोऽग्रे ॥ ३० ॥ क्षेमं सकच्चिद्युयुधान आस्ते यः फाल्गुना लुब्धधनूरहस्यः ॥
लेभेऽजसाधोक्षजसेवयैव गतिं तदीयां यतिभिर्दुरापाम् ॥ ३१ ॥ कच्चिद्बुधः स्वस्य नमीव आस्ते श्वफल्कपुत्रो
भगवत्प्रपन्नः ॥ यः कृष्णपादां कितमार्गपां सुष्वचेष्टतप्रेमविभिन्नधैर्यः ॥ ३२ ॥ कच्चिच्छिवं देवकभोजपुत्र्या
विष्णुप्रजाया इव देवमातुः ॥ या वै स्वगर्भेण दधार देवं त्रयीयथा यज्ञवितानमर्थम् ॥ ३३ ॥

नः सात्यकिः क्षेमंकु

शलमास्ते फाल्गुना दर्जुना लुब्धधनुषोरहस्येन तदीयामथोक्षजसंबन्धिनीम् ॥ ३१ ॥ श्वफल्कपुत्रोऽकूरः बुधो विद्वान् अतो भगवंतं प्रपन्नः अनुसृतः
अतएवानमीवो निष्पापः भक्तौ लिंगयोऽचेष्टतव्यलुठत् प्रेम्णा विभिन्नं विदीर्णधैर्ययस्य सः स्वस्तिक्षेममास्ते ॥ ३२ ॥ देवकनामा यो भोजस्तस्य
पुत्र्या देवक्या विष्णुः प्रजापुत्रो यस्याः तस्या देवमातुरदितेरिव कच्चित् शिवं यज्ञवितानरूपमर्थं त्रयीयथा प्रकाशकतया विभर्तितथा दधार ॥ ३३ ॥